

ŚRODKI TRANSPORTU WODNEGO I URZĄDZENIA PŁYWAJĄCE	NORMA BRANŻOWA	BN-76 3743-67
	Rybackie narzędzia połowu Nazwy i określenia	
		Grupa katalogowa V 47

1 WSTĘP

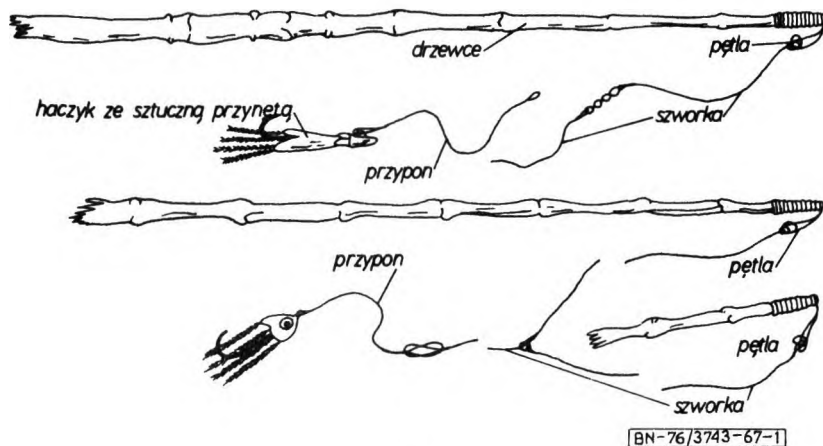
Przedmiotem normy są nazwy i określenia rybackich narzędzi połowu, stosowanych w państwowym rybołówstwie morskim, lub stanowiących potencjalną możliwość ich stosowania

2 NAZWY I OKREŚLENIA

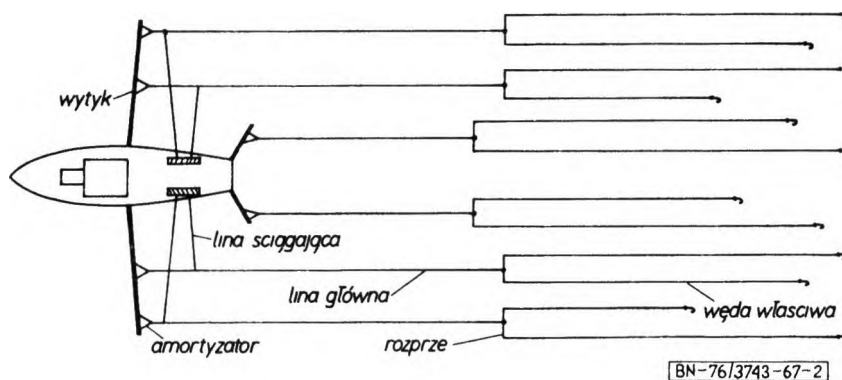
/2 1/ wędy - narzędzia haczykowe zbudowane z haczyka rybackiego, przyponu, szwarki. Węda może być zbudowana tylko z haczyka rybackiego i szwarki przymocowanej do rozprza, wytyku lub wędziska

/2 2/ wędy ręczne - narzędzia haczykowe składające się tylko z samej wędy właściwej, lub z wędy właściwej przymocowanej do jednego lub kilku wędzisk /rys 1/

/2 3/ wędy ciągnięte - narzędzia haczykowe ciągnięte przez statek, złożone z jednej lub wielu węd właściwych, których haczyki zaopatrzone są w naturalną lub sztuczną przynętę. Wędy właściwe przymocowane są do rozprza. Rozprza przy pomocy liny głównej /holującej/ przymocowane są do wytyków. Liny ściągające służą do wydobywania złowionych ryb na pokład statku /rys 2/

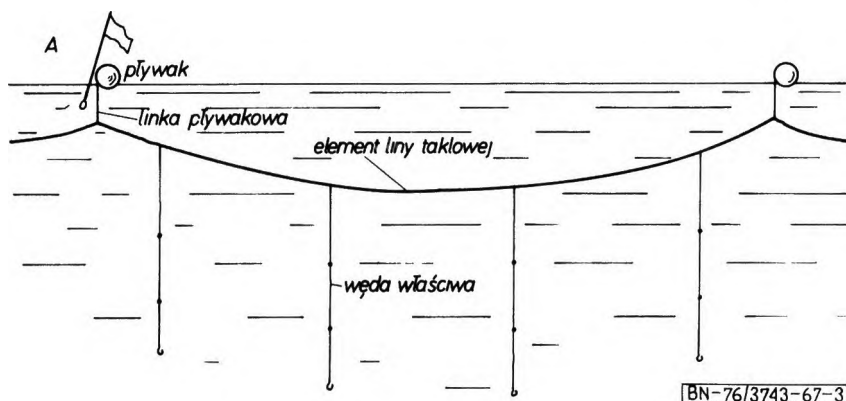
Rys 1

Rys 2

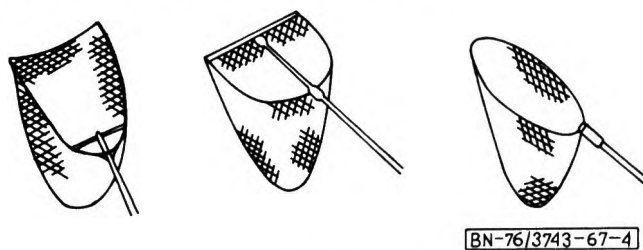
Zgłoszona przez Zjednoczenie Gospodarki Rybnej
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Gospodarki Rybnej dnia 5 lipca 1976 r
jako norma obowiązująca w zakresie opracowywania dokumentacji technicznej od dnia 1 stycznia 1977 r
(Dz. Norm i Miar nr 21/1976 poz. 82)

/2 4/ takle /sznury dryfujące/ - narzędzia haczykowe składające się z kilkudziesięciu do kilku tysięcy węd właściwych z przynętą na haczykach, połączonych ze sobą segmentami liny takłowej. Lina takłowa albo pływa po powierzchni morza, albo jest zanurzona i zwisa swobodnie pomiędzy elementami nosnymi. Obszar penetracji za pomocą takli w kierunku pionowym zależy od długości węd właściwych i lin pływakowych oraz od ugięcia liny takłowej, w kierunku poziomym zależy od długości zestawu, tzn. liczby węd właściwych oraz częściowo od sposobu wystawiania zestawu /rys 3/

Rys 3

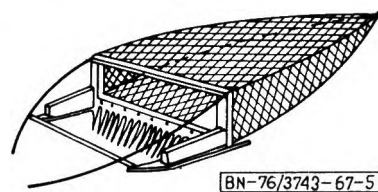
/2 5/ kaszorek /kasarek/ - małe ręczne narzędzie cedzakowe z trzonkiem, rzadko używany jako samodzielne narzędzie do połowu. Służy zwykle jako sprzęt pomocniczy do wybierania obiektów połowu z większych narzędzi, takich jak niewod, okrężnica, podchwytywania ryb złowionych na haczyk, jak również do przerzucania żywych obiektów połowu w magazynach, stawach itp. /rys 4/

Rys 4

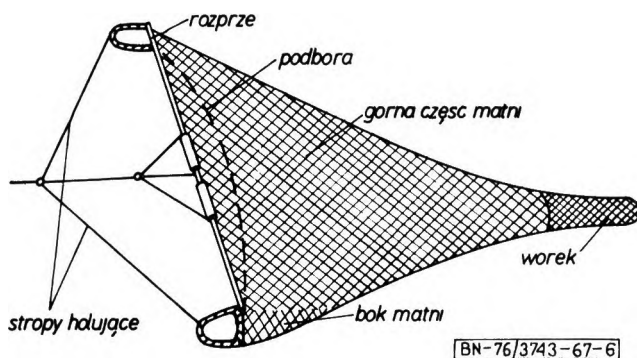
/2 6/ narzędzia włokowe - są to narzędzia połowu, których konstrukcja i technika połowu umożliwia złowienie obiektów połowu znajdujących się na drodze przemieszczania się narzędzia. Narzędzia te są wleczone /holowane/ po dnie lub w toni wodnej przez jeden lub dwa statki. W czasie pracy przyjmują kształt stożkowatego worka, a ich konstrukcja powoduje skupienie, zagarnięcie i odcedzenie obiektów połowu. Przestrzeń wody penetrowana przez narzędzia włokowe zależy od wielkości ich wlotu, prędkości i czasu trałowania.

/2 7/ dragi - narzędzia włokowe o sztywnym obramowaniu wlotu. Dolna krawędź obramowania wyposażona jest w grzebien, który wygarnia lub wypłasca obiekty połowu zagrzebane w powierzchniowej warstwie dna /rys 5/

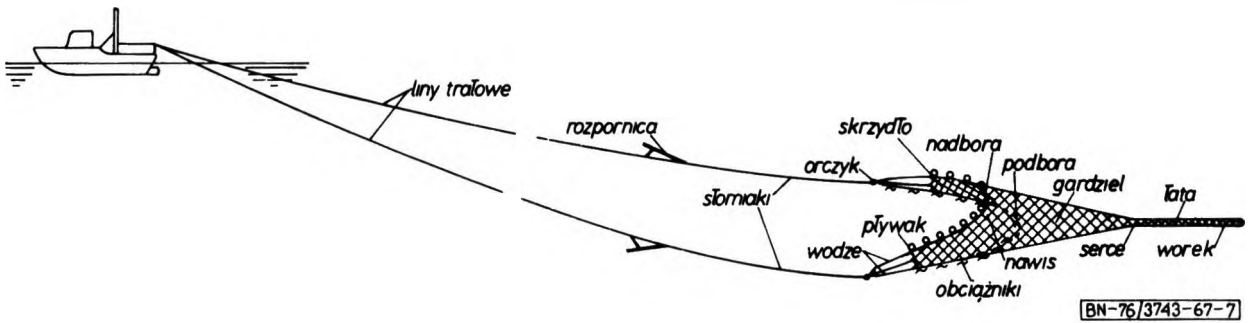
Rys 5

/2 8/ włoki rozprzowe - narzędzia połowu, których rozwarcie poziome zapewnia rama lub rozprze zbudowane z belki i płoz /rys 6/

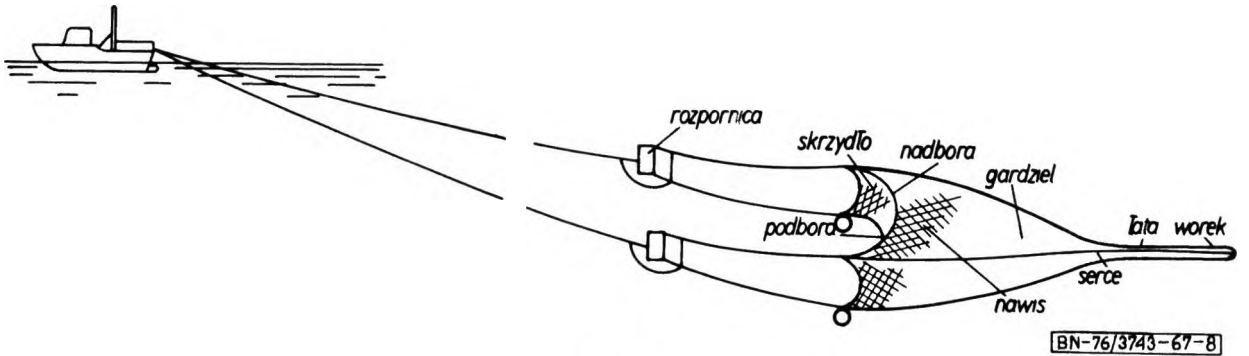

Rys 6

/2 9/ włoki rozpornicowe - narzędzia połowu, których rozwarcie poziome zapewniają rozpornice. Włoki rozpornicowe ze względu na umieszczenie w toni wodnej w czasie pracy tych narzędzi dzieli się na dennie /rys 7/ i pelagiczne /rys 8/

Rys 7

Rys 8

/2 10/ włok dwuscienny - włok, którego gardziel zbudowana jest z odpowiednio uformowanych ścian - górnej i dolnej

/2 11/ włok czteroscienny - włok, którego gardziel zbudowana jest z odpowiednio uformowanych ścian górnej, dolnej i dwóch bocznych

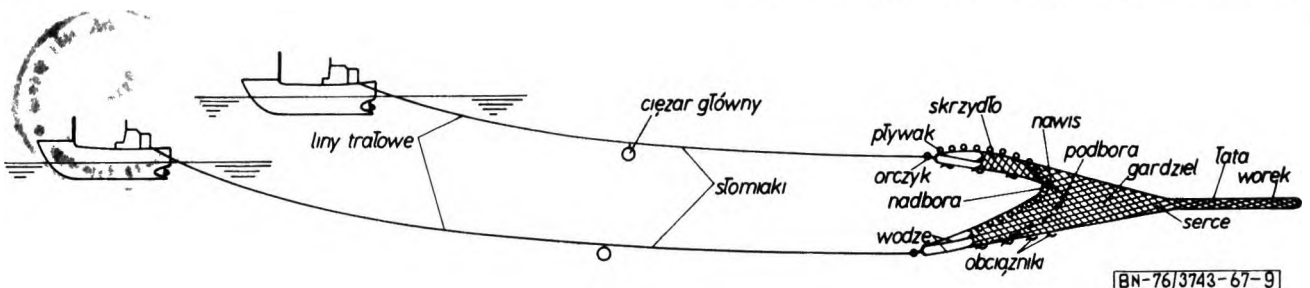
/2 12/ włok wieloscienny - włok o gardzieli zbudowanej ze ścian, których liczba przekracza cztery

/2 13/ włoki lub tuki linowe - wloczone narzędzia połowu, mające w niektórych elementach korpusu struny zamiast tkaniny sieciowej

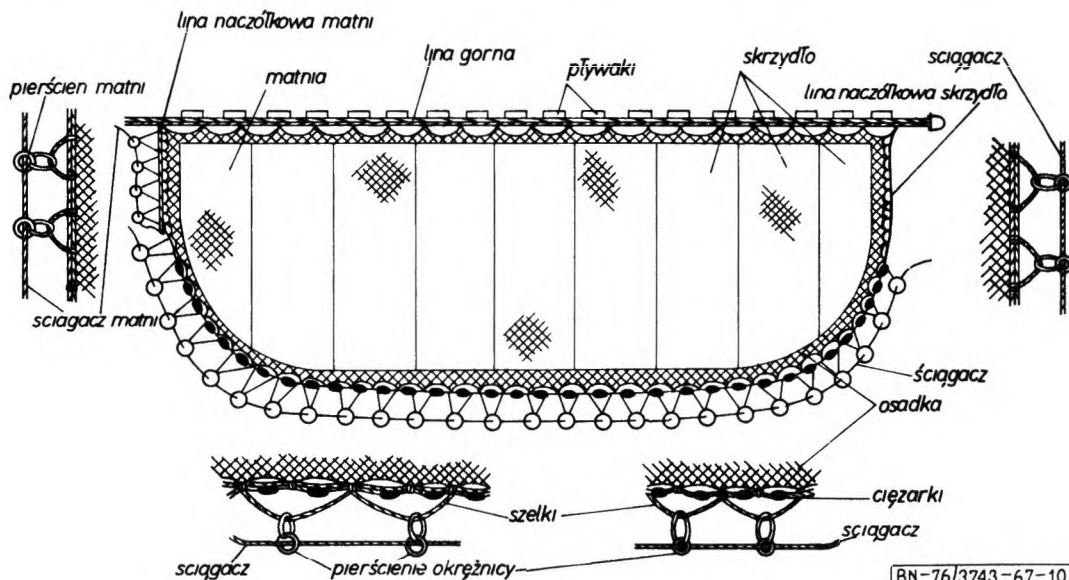
/2 14/ tuka - wloczone narzędzie połowu, którego rozwarcie poziome w czasie połowu zapewniają dwa holujące narzędzie statki. Taką sposob holowania narzędzia w praktyce rybaczkiej określa się jako tukowanie. Podział tuk jest analogiczny do podziału włoków /p 2 10, 2 11, 2 12, 2, 13 - rys 9/

/2 15/ okrężnica - narzędzie połowu charakteryzujące się tym, że złowienie zlokalizowanych i skupionych w ławicach obiektów połowu jest wynikiem otoczenia ich ścianą z jadra oraz uniemożliwienia im ucieczki przez zamknięcie narzędzia od spodu. Zamknięta wewnątrz narzędzia ławica zagęszczana jest w matni przez stopniowe zmniejszanie objętości narzędzia, przez wybieranie skrzydła lub skrzydeł. Zagęszczane w matni obiekty połowu wydobywane są na pokład statku wraz z matnią lub przez kaszorkowanie albo pompowanie. Okrężnice służą do połowu skoncentrowanych w toni wodnej ławic. W połowach okrężnicami wykorzystuje się często wabiące działanie światła oraz przynęty. Okrężnice zbudowane są z jadra obramowanego linami i często wybrzuszonej części dolnej. Pionowe usytuowanie okrężnicy w toni wodnej wynika z obciążenia liny dolnej i uszlupienia liny górnej.

/2 16/ okrężnica jednoskrzydłowa - okrężnica charakteryzująca się matnią na jednym końcu narzędzia, a proces okrężania ławicy odbywa się z jednego statku /rys 10/

Rys 9

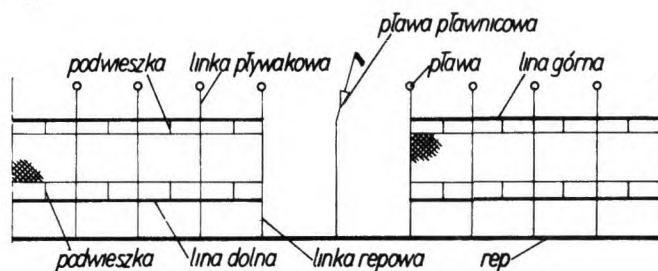

Rys 10

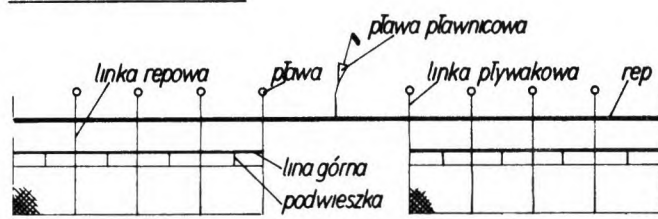
/2 17/ okrężnica dwuskrzydłowa - okrężnica charakteryzująca się matnią w części środkowej narzędzia, a proces okrążania ławicy wykonują dwa statki

/2 18/ plawnica śledziowa i łososiowa - tkanina sieciowa w kształcie prostokąta służąca do połowu śledzi i łososi. Na czas połowu plawnice śledziowe łączy się za pomocą repu, a łososiowe bezpośrednio ze sobą w zestawy składające się z kilkudziesięciu plawnic /ponad 80 sztuk/

W zależności od konstrukcji plawnice śledziowe dzieli się na nadrepowe i podrepowe /rys 11/. Zasadnicza różnica pomiędzy plawnicą nadrepową a podrepową /rys 12/ polega na tym, że plawnica nadrepowa nie ma liny dolnej i osadki dolnej, a tkanina sieciowa swoim dolnym obrzeżem przymocowana jest do wstęgi wykonanej ze starych siatek plawnicowych, wyciągniętych w kierunku N /natica/

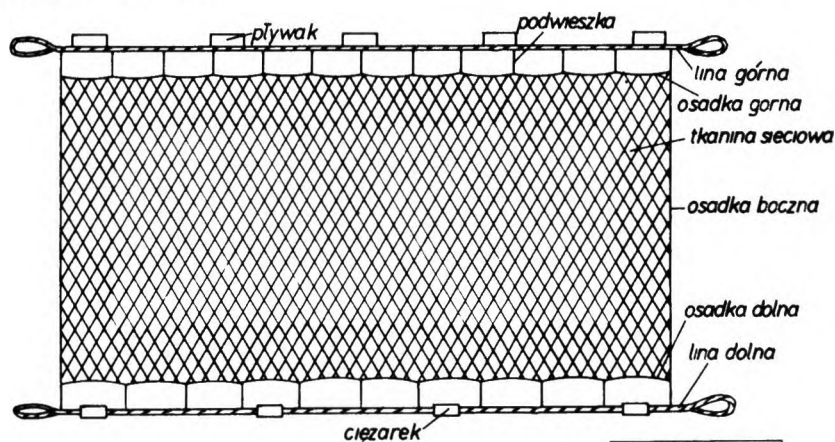

Zestaw plawnic nadrepowy

Zestaw plawnic podrepowy

Rys 12

Rys 11

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1 Instytucja opracowująca normę - Zjednoczenie Gospodarki Rybnej, Szczecin, ul. Odrowąża 1

2 Autor projektu normy - mgr inż. Janusz Rejda, ZGR Szczecin